

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 87. Continuatæ Congregationes de auxiliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII.
A.C. 604.

Thuan. l. c.
Calmet Hist.
Univerf.
Abregé de
l'hist. Ecclef.

Sub idem tempus Henricus France Rex non modo Jesuitis, sed variis etiam aliorum Ordinum Religiosis se propitium ostendebat, atque inter eos Recollectis in via, quæ ad Vicenarium castrum ducit, Parisiis Monasterium exstrui concessit. In suburbio Sancti Germani Fratres de Misericordia, quæ ægrotos curant, valetudinarium fundere construxere: Fundatum quoque ut vicinariorum, sic & foeminarum Fuliacensis Tolosæ cœnobium. Theresianæ ex Hispania accersitæ, quæ Carmelitarum Regulam profitentur, in S. Michaelis suburbio ad S. Mariæ in Campis domicilium struxere, præter alium amplissimum Conventum in suburbio S. Jacobi Parisiis. Demum Capucinæ ex Bituricensi urbe ad Pontem Esiaë fuerunt translatae, constructo Regiis sumptibus cœnobio, ubi Aloysiæ, quæ Henrici III. Regis uxor erat, corpus Molinio Bonorum asportatum terræ mandatum est.

§. LXXXVII.

Continuatæ Congregationes de auxiliis.

Hist. Congr.
de Auxil.
l. 3. c. 30.
Hist. Contr.
l. 5. c. 28.

Disputationes hucusque ob solemnissimam Epiphaniæ festam interruptæ ad initium hujus anni summo cum fervore reassumebantur, & quidem die vigesima Januariæ.

Januarii in Congregatione quadragesi- Sæc. XVII.
 ma prima summus Pontifex præsentibus A. C. 1604.
 tam Cardinalibus, quam Episcopis,
 Censoribus, & Theologis, & FF. Præ-
 dicatorum Generali binas quæstiones
 mature dijudicandas proposuit, qua-
 rum prima erat hæc: *An sit de expressa*
S. Augustini sententia, aut saltem de ejus
mente, vel potius contra ipsius doctrinam,
quod interna Dei vocatio ad fidem, licet
donum Dei sit, multum tamen pendeat a
libero arbitrio ejus, qui vocatur?

II. *An interna vocatio fidelis ad pœ-*
nitentiam maxime pendeat a Ministris Ec-
clesiæ, atque a libero arbitrio.

Circa utramque propositionem diu
 adversus Patrem Thomam Lemos Fer-
 dinandus Bastida acriter disputabat,
 suppetias ferente ejus socio Patre Joanne
 de Salas, finita autem disputatione
 in Congregatione quadragesima secun-
 da die sequenti decisum est, *propositio-*
nem Molinæ (Vocatio Dei interna ad fi-
dem, & excitatio ad pœnitentiam mul-
tum pendet a libero arbitrio) non esse se-
cundum Doctrinam S. Augustini, neque ex
illa deduci.

Die decima sexta Februarii indica-
 batur Congregatio quadragesima ter-
 tia, in qua Patre Lemos adversa vale-
 tudine præpedito Didacus Alvarez di-
 sputabat circa hunc articulum: *An sit*
Hist. Eccles. Tom. LIII. Ee de

Sæc. XVII. *de expressa sententia S. Augustini, aut*
A. C. 1604. *tem de ejus mente, vel potius contra*
doctrinam, quod dum sumus in via, sem-
per in manu liberi arbitrii sit nostra salus,
perque nos ipsos stet, quod ad Deum non
convertamur?

Hanc assertionem Pater Bastida confirmare haud dubitabat, reclamans Didaco Alvaresio, qui salutis nostre potestatem ex auxilio gratiæ in nostro arbitrio positam concessit, pelagianum autem esse demonstravit, quod semper ideo in manu nostra sit salus, quia si fecerimus, quod in nobis est, præterit Deus nobis ad consequendam gratiam: Egregie autem Pater Bastida præfatam propositionem vindicabat. Nihilominus soluto congressu in congregatione quadragesima quarta die decima septima ejusdem Mensis fuerunt Consultores, quod expendendo hæc propositionem, prout asseritur a Molina ejus proprium & genuinum sensum ab auctore intentum esse, quod dum sumus in via, ea ratione in manu consilii nostri est nostra salus; quia si ex solis viribus nature fecerimus totum quod in nobis est, gratiam infallibiliter consequemur ex certa lege, quam operemur, ut ad salutem oportet.

Conferendo itaque istam propositionem cum doctrina S. Augustini, sub isto sensu a Molina intento, resolvit Congregatio

non esse de mente *S. Augustini prædictam* Sæc. XVII.
A. C. 1604.
 propositionem, ut sic ab illo assertam,
 sed potius doctrinæ illius omnino contra-
 riam, & Pelagii dogmati quoad utram-
 que partem maxime consonam.

Huic tamen censuræ non subscri-
 plere Episcopus Aquilanus & Collegii
 Carmelitarum Regens. Acrior erat di-
 sputatio die vigesima secunda Martii in
 Congregatione quadragesima quinta,
 cui Pater Lemos pristinæ sanitati resti-
 tutus interfuit, proposita quæstione:
An sit expressa sententia S. Augustini, vel
saltem de ejus mente, aut potius contra ejus
doctrinam, quod Deus leges ordinarias do-
norum suorum adultis distribuendorum, ma-
gna ex parte usui liberi arbitrii accomoda-
verit? Pater Lemos ad hanc doctrinam
 confirmandam duos hujus propositio-
 nis sensus exposuit, juxta quos Moli-
 na Dei dona libero nostro arbitrio ac-
 commodans Pelagianæ hæresi accedere
 videbatur: nec parcius Bastida Prædi-
 catorum Doctrinam Calvinismi non se-
 mel insimulabat: denique Lovaniensis
 Academix censuram rursus suo Anta-
 gonistæ obtrudit Lemosius.

Id vero indigne ferens Bastida mi-
 ror, inquit, quod Reverendus Pater in
 conspectu Sanctitatis Vestræ produxerit in
 hac materia Lovanienses: cum ab hac Sancta
 Sede fuerit eis impositum silentium, quia
 E e 2 injuste

Sæc. XVII. injuste accusabant Patres Societatis de quibusdam propositionibus doctrinæ sanæ.
A. C. 1604.

His vero mox Lemosius repotuit certe miror, quod hæc audeas proferre, cum nihil fuerit ab hac Sancta Sede contra definitum: nam per illam Bullam tantum impositum fuit silentium Patribus illis, et vobis etiam, ne de propositionibus sanæ dei esset controversia, non ait, vestras propositiones fuisse sanæ fidei, sed controversias super rebus sanæ fidei, Et ideo propititur utriusque partibus, ut datis rationibus Sedi Apostolicæ, expectent quod ab ea fuerit definitum.

Postremo objecit Jesuitis censuram latam in Petrum Rivium S. Theologiae Licentiatum, qui propter Divinæ gratiæ efficaciam futurum contingens negabat, ex qua damnatione pariter sententia Jesuitarum, qui per efficaciam gratiæ antecedentem tolli libertatem arbitrii existimant, damnata videtur. Tandem Clemens Papa disputationem imposuit, ac die vigesima septima ejusdem Mensis Censores deciderunt hanc propositionem in sensu Molinae non esse secundum doctrinam S. Augustini, sed potius esse Pelagianam: excepto Regio Collegii Carmelitarum, qui asseruit Molinae sententiam esse probabilem.